ĢENERĀLADVOKĀTA ĪVA BOTA [*YVES BOT*] SECINĀJUMI,
sniegti 2016. gada 1. martā[1]

Lieta C-43/15 P

BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH
pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Apelācija — Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Daļējs reģistrācijas atteikums — Procesuālie noteikumi attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniegšanu, lai tiktu pārskatīts Iebildumu nodaļas lēmums — Apelācijas sūdzība, ko kā galveno ir iesniegusi pieteikuma iesniedzēja saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 207/2009 58.–64. pantu — Apelācijas sūdzība, ko iebildumu iesniedzēja, pamatojoties uz Regulas (EK) Nr. 216/96 8. panta 3. punktu, pakārtoti cēlusi savā atbildes rakstā — Pretapelācijas sūdzības pieņemamība — Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta piemērojamība — Procesuālo garantiju neesamība — Tiesību tikt uzklausītam un sacīkstes principa pārkāpums — Res judicata spēka pārkāpums — Tiesas ierosme — Absolūts pamats, kas Savienības tiesai jāizvirza pēc savas ierosmes

I – **Ievads**

1. Šī apelācija ir saistīta ar iebildumu procesu, ko ierosinājusi *LG Electronics Inc.*[2] par Kopienas preču zīmes "compressor technology" reģistrācijas pieteikumu, ko Iekšējā tirgus saskaņošanas birojā (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniegusi *BSH Bosch und Siemens Hausgeräte GmbH*[3]. Šīs apelācijas mērķis ir panākt, ka tiek atcelts Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 4. decembra spriedums *BSH*/ITSB – *LG Electronics* ("compressor technology")[4].

2. Šai apelācijai ir divas daļas.

3. Pirmkārt, tai būtu jāļauj Tiesai vēlreiz precizēt gadījumus, kuros, lai izpildītu savu tiesiskuma sarga pienākumu, Savienības tiesai pēc savas ierosmes ir jāizvirza tiesību pamats.

4. Otrkārt, tai būtu jāļauj Tiesai lemt par tiesību aizsardzības līdzekļu, kas ierosināti ITSB un vērsti uz iebildumu nodaļu lēmumu pārskatīšanu, struktūru un izmantošanu. It īpaši Tiesai nāksies noteikt piemērojamību un piemērošanas noteikumus 8. panta 3. punktam Komisijas 1996. gada 5. februāra Regulā (EK) Nr. 216/96, ar ko paredz Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) [a]pelācijas padom[ju] procesuālos noteikumus[5].

1 — Oriģinālvaloda – franču.

2 — Turpmāk tekstā – "*LG*" vai "iebildumu iesniedzēja".

3 — Turpmāk tekstā – "*BSH*" vai "pieteikuma iesniedzēja".

4 — T-595/13, EU:T:2014:1023, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums".

5 — OV L 28, 11. lpp. Regula ar grozījumiem, kas izdarīti ar Komisijas 2004. gada 6. decembra Regulu (EK) Nr. 2082/2004 (OV L 360, 8. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 216/96").

5. Šajā tiesību normā ir paredzēts šādi:

"*Inter partes* procedūrās atbildētājs savā atbildē (pretapelācijas sūdzībā [atbildes apsvērumos]) var lūgt pieņemt lēmumu atcelt vai grozīt apstrīdēto lēmumu jautājumā, kas nav skarts apelācijā. Šādam atbildētāja iesniegumam nav tiesisku seku, ja apelācijas iesniedzējs apelācijas procedūru neturpina (atsauc apelāciju)."

6. Šajā lietā, tā kā *BSH* atbilstoši Padomes 2009. gada 26. februāra Regulas (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi[6] 58.–64. pantam bija cēlusi prasību pārskatīt Iebildumu nodaļas lēmumu attiecībā uz ļoti īsu preču sarakstu, *LG* cēla pretapelācijas sūdzību pārskatīt šo lēmumu attiecībā uz daudz garāku preču sarakstu, ceļot šo pretapelācijas sūdzību savos atbildes apsvērumos, kas izvirzīti atbilstoši Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punktam.

7. Ar 2013. gada 5. septembra lēmumu[7] ITSB Apelācijas pirmā padome (turpmāk tekstā – "Apelācijas padome") noraidīja *BSH* apelācijas sūdzību un daļēji apmierināja *LG* pieteikumu.

8. Šajā lietā ir strīds par minētā lēmuma tiesiskumu.

9. Lai gan Vispārējā tiesā celtā prasība atcelt tiesību aktu attiecās vienīgi uz konfliktējošo apzīmējumu sajaukšanas iespējas vērtējumu pēc būtības, lai reģistrētu preču zīmi "compressor technology", Tiesā iesniegtā apelācija rada divus pavisam strīdīgus jautājumus, pirmkārt, par tiesas ierosmi un, otrkārt, par tiesību aizsardzības līdzekļa esamību un tiesiskumu.

10. Attiecībā uz tiesas ierosmi piedāvāšu Tiesai atcelt pārsūdzēto spriedumu nevis, pamatojoties uz *BSH* Tiesā izvirzītajiem pamatiem, bet gan tāpēc, ka Vispārējā tiesa pēc savas ierosmes nav izvirzījusi divus absolūtus pamatus, pirmkārt, par Apelācijas padomes kompetences neesamību pārskatīt Iebildumu nodaļas lēmumu attiecībā uz citām precēm, nevis tām, ko pieteikuma iesniedzēja minējusi apelācijas sūdzībā pamatlietā, un, otrkārt, par tās tiesību tikt uzklausītai pārkāpumu minētajā procedūrā.

11. Tā kā šie abi pamati ir izskatīti uz sacīkstes principu balstītā procesā Tiesā, ierosināšu tai šos pamatus izvirzīt pēc savas ierosmes un pašai izlemt lietu.

12. Tieši šajā saistībā Tiesai it īpaši nāksies noteikt, vai, ņemot vērā gan Regulas Nr. 207/2009 58.–64. pantā paredzētos noteikumus, gan Eiropas Savienības Pamattiesību hartā (turpmāk tekstā – "Harta") ietvertās procesuālās garantijas, Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta mērķis faktiski ir ieviest tiesību aizsardzības līdzekli, kas ir paralēls tiesību aizsardzības līdzeklim, kurš paredzēts saistībā ar Regulu Nr. 207/2009.

13. Tādējādi Tiesa tiks aicināta izbeigt pašreizējo tiesisko nenoteiktību, ko radījusi dažādu ITSB apelācijas padomju un dažādu Vispārējās tiesas iztiesāšanas sastāvu atbalstīto pieeju vienveidīguma trūkums attiecībā uz šādas tiesību normas interpretāciju.

14. Šajos secinājumos paskaidrošu iemeslus, kuru dēļ Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punktam acīmredzami nevar būt tik augsts mērķis kā piedāvāt tiesību aizsardzības līdzekli, kas būtu neatkarīgs no Regulas Nr. 207/2009 58. un nākamajos pantos paredzētā tiesību aizsardzības līdzekļa. Tādējādi vēlos apgalvot, ka, pieņemdama un apmierinādama pretapelācijas sūdzību, kuras nepieņemamība bija acīmredzama, Apelācijas padome nebija tiesīga pārskatīt Iebildumu nodaļas lēmumu attiecībā uz citām precēm, nevis tām, kas bija minētas apelācijas sūdzībā pamatlietā, un ka tā ir pārsniegusi savas kompetences robežas.

6 — OV L 78, 1. lpp.

7 — Lieta R 1176/2012-1. Lēmums ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2013. gada 3. decembra lēmumu par labojumiem; turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums".

15. Pakārtoti es arī paskaidrošu, ka tā nav ievērojusi *BSH* tiesības uz aizstāvību, neļaujot tai iesniegt apsvērumus pēc *LG* iesniegtās pretapelācijas sūdzības.

16. Tādējādi ierosināšu Tiesai atcelt apstrīdēto lēmumu un piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

II – **Atbilstošās Savienības tiesību normas**

A – *Regula Nr. 207/2009*

17. Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi [8] ir atcelta un aizstāta ar Regulu Nr. 207/2009, kura stājusies spēkā 2009. gada 13. aprīlī. Tomēr, ņemot vērā attiecīgā reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas dienu, šajā gadījumā 2008. gada 24. novembri, kas ir izšķirošā, nosakot piemērojamās materiālās tiesības, šo strīdu reglamentē, pirmkārt, Regulas Nr. 207/2009 procesuālo tiesību normas un, otrkārt, Regulas Nr. 40/94 materiālo tiesību normas.

18. Regulas Nr. 40/94 8. panta "Relatīvs atteikuma pamatojums [pamats]", kura formulējums ir bez grozījumiem pārņemts Regulā Nr. 207/2009, 1. punktā bija noteikts:

"Ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, pieprasīto preču zīmi nereģistrē:

[..]

b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme; iespēja maldināt ir asociāciju iespēja ar agrāko preču zīmi."

19. Regulas Nr. 207/2009 59. pants "Personas, kam ir tiesības iesniegt apelāciju un būt pusēm apelācijas procesos" ietilpst tās VII sadaļā, kuras nosaukums ir "Apelācija". Atbilstoši šim pantam:

"Apelāciju var iesniegt jebkura puse, kas iesaistīta procesā un ko lēmums ietekmējis nelabvēlīgi. [..]"

20. Šīs regulas 60. pantā "Termiņi un apelācijas veids", kas arī ietilpst minētajā VII sadaļā, ir noteikts:

"Paziņojumu par apelāciju [rakstveidā] iesniedz [ITSB] divu mēnešu laikā pēc tā lēmuma izziņošanas, par ko apelāciju iesniedz. Paziņojumu [apelāciju] uzskata par iesniegtu tikai tad, kad ir samaksāta apelācijas nodeva. [..]"

21. Minētās regulas 63. panta "Apelāciju izskatīšana" 2. punktā ir noteikts:

"Izskatot apelāciju, Apelācijas padome tās noteiktā termiņā lūdz puses, cik bieži tas vajadzīgs, iesniegt savus apsvērumus par otras puses vai pašas padomes iesniegtiem materiāliem."

22. Regulas Nr. 207/2009 64. panta "Lēmumi attiecībā uz apelācijām" 1. punktā ir paredzēts:

"Pēc apelācijas pārbaudes attiecībā uz pieņemšanu izskatīšanai Apelācijas padome lemj par apelāciju. Padome var vai nu darboties tās instances kompetences jomā, kas atbildīga par apelācijai nodoto lēmumu, vai nodot lietu šai instancei [..]."

8 — OV 1994, L 11, 1. lpp.

23. Turklāt atbilstoši šīs regulas 75. panta otrajam teikumam ITSB lēmumi "balstās tikai uz tādiem iemesliem vai pierādījumiem, par ko attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus".

24. Visbeidzot, minētās regulas 76. panta "Faktu pārbaude, ko Birojs veic pēc savas iniciatīvas" 1. punktā ir noteikts:

"Lietas izskatīšanas procesa laikā [ITSB] izskata faktus pēc savas iniciatīvas, tomēr lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai, [ITSB] aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu, ko puses iesniegušas, pārbaudi."

B – *Regula (EK) Nr. 2868/95*

25. Saskaņā ar tās preambulas piekto un sesto apsvērumu ar Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulu (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Regulu Nr. 40/94[9], paredz noteikumus, kas nepieciešami, lai ieviestu Regulu Nr. 207/2009 tādā veidā, kas nodrošinātu procedūru efektīvu norisi ITSB.

26. Tādējādi attiecībā uz procesuālajiem noteikumiem šīs regulas X sadaļā ir papildināti noteikumi par apelācijas iesniegšanu un izskatīšanu.

27. Tādējādi Regulas Nr. 2868/95 49. noteikumā "Apelācijas noraidījums sakarā ar tās nepieņemamību" ir precizēts šādi:"1. Ja apelācija neatbilst [Regulas Nr. 207/2009 58.–60. pantam] un 48. noteikuma 1) punkta c) apakšpunktam un 2) punktam [par apelācijas paziņojuma saturu], Apelācijas padome noraida to kā nepieņemamu [..].

[..]

3. Ja apelācijas nodevu samaksā pēc apelācijas iesniegšanas termiņa beigām, ievērojot [Regulas Nr. 207/2009 60. pantu], apelāciju uzskata par neiesniegtu [..]."

C – *Regula Nr. 216/96*

28. Regulas Nr. 216/96 8. pantā "Procedūras norise" ir paredzēts:

"[..]

2. *Inter partes* procedūrās, neskarot [Regulas Nr. 207/2009 63. panta 2. punktu], paziņojumu, kurā izklāstīti apelācijas pamatojumi, un atbildi uz to (pretapelācijas sūdzību [atbildes apsvērumus]) var papildināt ar apelācijas iesniedzēja atbildi, iesniedzot to divu mēnešu laikā no dienas, kad viņam paziņota atbilde uz apelāciju (pretapelācijas sūdzība [atbildes apsvērumi]), un atbildētāja dupliku (otrreizējo atbildētāja iebildi), iesniedzot to divu mēnešu laikā no dienas, kad viņam paziņota apelācijas iesniedzēja atbilde.

3. *Inter partes* procedūrās atbildētājs savā atbildē (pretapelācijas sūdzībā [atbildes apsvērumos]) var lūgt pieņemt lēmumu atcelt vai grozīt apstrīdēto lēmumu jautājumā, kas nav skarts apelācijā. Šādam atbildētāja iesniegumam nav tiesisku seku, ja apelācijas iesniedzējs apelācijas procedūru neturpina (atsauc apelāciju)."

9 — OV L 303, 1. lpp.

III – **Lietas vēsture**

29. Ar 2012. gada 3. maija lēmumu Iebildumu nodaļa daļēji noraidīja Kopienas preču zīmes "compressor technology" reģistrācijas pieteikumu, ko bija iesniegusi *BSH*. Iebildumu nodaļa uzskatīja, ka pastāv sajaukšanas iespēja ar agrāku preču zīmi "KOMPRESSOR", kura pieder *LG*, attiecībā uz daļu no reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm, kas ietilpst 7., 9. un 11. klasē Nicas nolīguma [10] izpratnē, tostarp mājsaimniecībā izmantojamām elektriskās tīrīšanas ierīcēm, ieskaitot putekļu sūcējus un aparātus sausu un mitru atkritumu sūkšanai [11].

30. Attiecībā uz pārējām reģistrācijas pieteikumā norādītajām precēm, kas ietilpst 7., 9. un 11. klasē, Iebildumu nodaļa *LG* iesniegtos iebildumus noraidīja, jo sajaukšanas iespējas neesot.

31. Šis lēmums pusēm tika paziņots 2012. gada 3. maijā.

32. 2012. gada 26. jūnijā *BSH* par to iesniedza apelācijas sūdzību par tiesību akta atcelšanu, aizpildot šim nolūkam paredzēto apelācijas veidlapu, un 2012. gada 3. septembrī iesniedza paziņojumu, kurā izklāstīja savas apelācijas sūdzības pamatojumu. *BSH* lūdza pārskatīt Iebildumu nodaļas lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz sajaukšanas iespējas vērtējumu saistībā ar mājsaimniecībā izmantojamām elektriskajām tīrīšanas ierīcēm, ieskaitot putekļu sūcējus un aparātus sausu un mitru atkritumu sūkšanai, kas ietilpst 7. klasē; pārskatīšana neattiecās uz pārējām precēm.

33. Tad 2012. gada 31. oktobrī *LG* ar atsevišķu aktu, kura nosaukums ir "Atbildes apsvērumi", pirmkārt, iesniedza apsvērumus, atbildot uz argumentiem, kurus *BSH* izklāstījusi savas apelācijas sūdzības pamatojumā, un, otrkārt, lūdza pārskatīt Iebildumu nodaļas lēmumu tādējādi, lai preču zīmes "compressor technology" reģistrācijas pieteikums tiktu noraidīts plašāk. It īpaši *LG* apgalvoja, ka pretēji Iebildumu nodaļas pieņemtajam lēmumam pastāv sajaukšanas iespēja ar šādām precēm:

— 7. klase: elektriskie aparāti atkritumu likvidēšanai, proti, atkritumu savācēji un atkritumu presētāji;

— 9. klase: svari cilvēku svēršanai; elektriskās ierīces plēves savienošanai; (elektriskas/elektroniskas) tālvadības, signalizācijas un vadības ierīces mājsaimniecības un virtuves mašīnām un ierīcēm; ierakstīti un tukši datu nesēji, kas izmantojami mājsaimniecības ierīcēm paredzētā mašīnā; elektriskās ierīces dzērienu vai ēdienu tirdzniecībai, tirdzniecības automāti; ieskaitot detaļas visām iepriekš minētajām 9. klasē iekļautajām precēm.

9. klasē ietvertas detaļas elektriskajām ierīcēm un instrumentiem, kuri iekļauti 9. klasē, proti, elektriskie gludekļi; virtuves svari;

— 11. klase: infrasarkanās lampas (izņemot medicīniskai izmantošanai); apsildāmi spilveni (ne medicīniskai izmantošanai), apsildāmas segas (ne medicīniskai izmantošanai); mehāniskās sulu spiedes (sulas aparāti) atdzesētu dzērienu tirdzniecībai, kuri paredzēti izmantošanai kopā ar dzērienu dzesēšanas aparātiem.

34. Ar 2012. gada 8. novembra vēstuli, kuras nosaukums ir "Apsvērumu paziņojumi", ITSB paziņoja *BSH* "apsvērumus", ko iesniegusi *LG*, norādīdams tai, ka rakstveida process ir pabeigts un ka tādējādi pievienotie apsvērumi tiek paziņoti tikai informatīvos nolūkos, ka lietas materiāli tiks savlaicīgi nosūtīti Apelācijas padomei un ka tā pieņems nolēmumu lietā.

10 — Nicas 1957. gada 15. jūnija Nolīgums par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām, kas ir pārskatīts un grozīts.

11 — Pilnu attiecīgo preču sarakstu skat. pārsūdzētā sprieduma 3. punktā.

35. Apstrīdētā lēmuma 13. punktā Apelācijas padome *BSH* iesniegto apelācijas sūdzību ir atzinusi par pieņemamu, jo tā ir celta saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 58.–60. pantu un Regulas Nr. 2868/95 48. noteikumu.

36. Apstrīdētā lēmuma 14. punktā, izskatot apelācijas sūdzības apjomu, Apelācijas padome norādīja, ka *LG* savos apsvērumos, atbildot uz *BSH* paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas sūdzības pamatojums, bija iesniegusi "pretapelācijas" sūdzību ("ancillary appeal") saskaņā ar Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punktu, ar kuru tā lūdza pārskatīt Iebildumu nodaļas lēmumu attiecībā uz iepriekš minētajām precēm, kas ietilpst 7., 9. un 11. klasē.

37. Pārbaudes rezultātā Apelācijas padome *BSH* apelācijas sūdzību noraidīja un daļēji apmierināja *LG* pretapelācijas sūdzību.

38. Tad *BSH* cēla prasību atcelt tiesību aktu Vispārējā tiesā, izvirzot tikai vienu pamatu par to, ka Apelācijas padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, kurš attiecas uz konfliktējošo apzīmējumu sajaukšanas iespējas vērtējumu.

39. Vispārējā tiesa šo prasību noraidīja.

IV – **Lietas dalībnieku prasījumi Tiesā**

40. Ar apelācijas sūdzību *BSH* lūdz Tiesai atcelt pārsūdzēto spriedumu, kā arī apstrīdēto lēmumu un, pakārtoti, nodot lietu Vispārējai tiesai, kā arī piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

41. ITSB lūdz noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest *BSH* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

V – **Par apelācijas sūdzību**

42. Apelācijas sūdzības pamatojumam *BSH* izvirza divus pamatus.

43. Pirmais pamats ir pirmoreiz izvirzīts Tiesā. Tas balstīts uz to, ka ITSB ir pārkāpis Regulas Nr. 207/2009 60. pantu, kurā ir paredzēti procesuālie noteikumi, kas piemērojami, iesniedzot apelācijas sūdzības ITSB apelācijas padomēs. *BSH* apgalvo, ka *LG* celtā pretapelācijas sūdzība bija nepieņemama, jo tā neatbilda nevienam no minētajā pantā izvirzītajiem termiņa un formas nosacījumiem.

44. Otrais pamats ir par to, ka, veicot vērtējumu par apzīmējumu "compressor technology" un "KOMPRESSOR" sajaukšanas iespēju, ir pārkāpts Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts.

45. Nedomāju, ka šajā stadijā būtu jāvērtē, vai apstrīdētajā lēmumā ir pieļauti pārkāpumi, ko *BSH* izklāstījusi apelācijas sūdzībā. Vispirms man šķiet, ka pārsūdzētais spriedums ir jāatceļ, jo Vispārējā tiesa nav pēc savas ierosmes norādījusi, ka apstrīdēto lēmumu pieņēma iestāde, kurai nebija šādas kompetences, pārkāpdama pieteikuma iesniedzējas tiesības uz aizstāvību.

46. Uzskatu, ka iebildumu iesniedzējas iesniegtā pretapelācijas sūdzība bija acīmredzami nepieņemama, jo Apelācijas padomes kompetencē nebija pārskatīt Iebildumu nodaļas lēmumu attiecībā uz šajā apelācijas sūdzībā minētajām precēm.

47. Turklāt konstatēju, ka Apelācijas padome ir grozījusi Iebildumu nodaļas lēmumu, tādējādi apmierinot iebildumu iesniedzējas iebildumus, iepriekš nesniedzot *BSH* iespēju lietderīgi paust savu viedokli, tādējādi neievērodama tās tiesības uz aizstāvību.

48. Kompetences neesamība un būtisku procedūras noteikumu pārkāpums ir absolūti pamati, ko Savienības tiesa var izvirzīt vai kas tai ir jāizvirza pēc savas ierosmes, ja to nav izdarījuši lietas dalībnieki.

49. No noteikumiem, kas reglamentē tiesvedību Savienības tiesās, it īpaši no Eiropas Savienības Tiesas statūtu 21. panta un Vispārējās tiesas Reglamenta 177. panta izriet, ka tiesvedību nosaka un ierobežo lietas dalībnieki. No tā izriet, ka Savienības tiesa principā nevar pārsniegt lūgumus, kas tai izvirzīti lietas dalībnieku prasījumos, un tai par šiem lūgumiem ir jālemj arī saistībā ar lietas dalībnieku izklāstītajiem faktiskajiem un tiesiskajiem apstākļiem.

50. Neraugoties uz to, Savienības tiesas loma nav pasīva. Saistībā ar strīdu par Kopienas preču zīmi tās pārbaude tiesā neaprobežojas ar vienkāršu iepriekš ITSB apelācijas padomes veiktās pārbaudes kopēšanu [12]. Tās loma neaprobežojas arī ar vērtējumu par to, cik sekmīgs bijis katra lietas dalībnieka viedoklis, stingri ievērojot lietas dalībnieku izvirzītos pamatus un argumentus. Patiesībā Savienības tiesas vienīgais uzdevums nav arī būt par strīda izšķīrēju. Tai ir arī jānodrošina Savienības tiesību ievērošana un, it īpaši, Hartā paredzētās pamatgarantijas.

51. Tādējādi noteikumos par tiesvedību katrā Savienības tiesā, kā arī judikatūrā ir paredzēti vairāki gadījumi, kuros sava tiesiskuma sarga pienākuma izpildei Savienības tiesas kompetencē ir pēc savas ierosmes izvirzīt tiesību pamatu.

52. Tādējādi atbilstoši savam reglamentam Vispārējā tiesa var pēc savas ierosmes izvirzīt jautājumu par acīmredzamu savas kompetences neesamību izskatīt prasību vai par prasības acīmredzamu nepieņemamību, vai, attiecīgā gadījumā, par prasības juridiskā pamata neesamību [13]. Tāpat tā pēc savas ierosmes var izvirzīt jautājumu par to, vai pastāv kāds absolūts šķērslis tiesas procesam [14], proti, vai nav pārkāpts kāds būtisks nosacījums attiecībā uz prasības pieņemamību, piemēram, nosacījums par apstrīdama akta esamību [15], tiesības celt prasību [16] vai arī nosacījums ievērot procesuālos termiņus [17].

53. Turklāt Tiesa ir atzinusi atšķirību starp, pirmkārt, pamatiem par apstrīdētā akta tiesiskumu pēc būtības, kuri saistīti ar tiesību normas attiecībā uz LESD piemērošanu pārkāpumu un kurus Savienības tiesa var izskatīt tikai tad, ja tos izvirzījuši lietas dalībnieki, un, otrkārt, pamatiem, ar kuriem apstrīdētajam aktam tiek apstrīdēts ārējais tiesiskums, kuri saistīti ar būtisku procedūras noteikumu pārkāpumu, kuri ir absolūti un kuri Savienības tiesai jāizvirza pēc savas ierosmes [18]. Pēdējā minētajā gadījumā pārkāpumi, kas ietekmē tiesību akta vai piemērotās procedūras formu, izraisa trešo personu vai tiesību aktā minēto personu tiesību aizskārumu vai var ietekmēt šī tiesību akta saturu [19]. Jautājums var būt, piemēram, par to, ka nav notikusi pienācīga autentifikācija [20] vai akts nav paziņots [21].

12 — Spriedums ITSB/*Kaul* (C-29/05 P, EU:C:2007:162, 55. punkts).

13 — Skat. Vispārējās tiesas Reglamenta 126. pantu.

14 — Skat. Vispārējās tiesas Reglamenta 129. pantu.

15 — Rīkojums *ISAE*/*VP* un *Interdata*/Komisija (C-130/91, EU:C:1992:7, 11. punkts).

16 — Spriedumi Itālija/Komisija (C-298/00 P, EU:C:2004:240, 35. punkts) un *Regione Siciliana*/Komisija (C-417/04 P, EU:C:2006:282, 36. punkts).

17 — Spriedumi *Politi*/*ETF* (C-154/99 P, EU:C:2000:354, 15. punkts un tajā minētā judikatūra), kā arī *Evropaïki Dynamiki*/Komisija (C-469/11 P, EU:C:2012:705, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

18 — Spriedumi Komisija/*Sytraval* un *Brink's France* (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 67. punkts un tajā minētā judikatūra), kā arī Komisija/Īrija u.c. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, 40. punkts).

19 — Šī definīcija ir ņemta no Rideau, J., "Recours en annulation", *Jurisclasseur Europe*, 331. sēj., 22. punkts.

20 — Spriedums Komisija/*Solvay* (C-287/95 P un C-288/95 P, EU:C:2000:189, 55. punkts).

21 — Spriedums *Hoechst*/Komisija (C-227/92 P, EU:C:1999:360, 72. punkts).

54. Tādējādi Tiesa ir apstiprinājusi, ka apstrīdētā akta autora kompetences neesamība [22], kā arī šī tiesību akta pamatojuma trūkums vai tā nepietiekamība [23] ir absolūti pamati, ko Savienības tiesa var izvirzīt un kas tai pat ir jāizvirza pēc savas ierosmes, pat ja neviens no lietas dalībniekiem tai nav lūdzis tos izvirzīt.

55. Tādējādi Savienības tiesai, kurā celta prasība atcelt tiesību aktu, nevar tikt pārmests, ka tā pārsniedz strīda robežas, pārsniedz savu kompetenci, pārsniedz prasījuma robežas un pārkāpj reglamentu, kad tā pēc savas ierosmes izvirza šādu pamatu, kas attiecas tieši uz tiesību akta, kuru tai lūgts atcelt, tiesiskumu [24].

56. Judikatūrā minētajos dažādajos gadījumos nepilnība, kas ir pieļauta attiecībā uz apstrīdēto aktu, ir pietiekami būtiska, lai pamatotu Savienības tiesas sankciju, lai gan prasītājs to nav izvirzījis. Citiem vārdiem, ja apstrīdētais akts ir pretrunā *res judicata* spēkam vai ja tas ir pieņemts, pārkāpjot būtisku formas prasību vai pamattiesību, tad nav svarīgi, vai šis akts ir pieņemts ar nepilnībām, uz kurām prasītājs norādījis, pamatodams savu prasību šo aktu atcelt. Lai aizsargātu Savienības tiesību sistēmu un pamattiesības, šī tiesa var un attiecīgā gadījumā tai kā tiesiskuma sargam ir pienākums konstatēt, ka minētais akts ir nepilnīgs, kā rezultātā tas katrā ziņā ir jāatceļ.

57. Ir acīmredzams, ka šīm pilnvarām nevar tikt izvirzīts nosacījums, lai tās būtu saistītas ar lietas dalībnieku izvirzītajiem pamatiem un argumentiem. Šāda nosacījuma ievērošana būtu pretrunā šo pilnvaru izvirzīt pamatu pēc savas ierosmes mērķim, proti, tieši atsvērt lietas dalībnieku neizdarību, ja ir pārkāpts absolūts noteikums.

58. Šajā lietā no Vispārējai tiesai iesniegtajiem lietas materiāliem izriet, ka ar pretapelācijas sūdzību, ko *LG* iesniegusi, pamatojoties uz Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punktu, nav izpildīts neviens no termiņa un formas nosacījumiem, kādiem tai jāatbilst, lai tā būtu pieņemama.

59. No apstrīdētā lēmuma arī skaidri izriet, ka, lai gan Apelācijas padome 13. punktā ir noteikti lēmusi par *BSH* iesniegtās apelācijas sūdzības, kas iesniegta kā galvenā, pieņemamību, tā nevienā brīdī nav pārbaudījusi *LG* iesniegtās pretapelācijas sūdzības pieņemamību, kaut gan apstrīdētais lēmums ir pamatots ar *LG* norādītajiem apstākļiem.

60. Bet kā var apmierināt apelācijas sūdzību, ja vispirms nav izvērtēta tās pieņemamība?

61. Jāatzīst, ka tas ir smalks uzdevums, jo pastāv liela neizpratne par Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta piemērojamību un par procesuālajiem noteikumiem saistībā ar šādas sūdzības iesniegšanu.

62. Ņemot to vērā un, lai kādi nebūtu apstākļi, nelemdama par *LG* iesniegtās pretapelācijas sūdzības pieņemamību, Apelācijas padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 1. punktu, kurā – atgādinu – ir paredzēts, ka, "ja apelācija neatbilst [Regulas Nr. 207/2009 58.–60. pantam] un 48. noteikuma 1) punkta c) apakšpunktam un 2) punktam [par apelācijas paziņojuma saturu], Apelācijas padome noraida to kā nepieņemamu".

63. Turklāt, lemdama par šo pretapelācijas sūdzību, tā arī nav ievērojusi savas kompetences robežas, jo pretapelācija pastāv tikai tad, ja tā ir iesniegta tiesiski.

64. Tātad pirms lietas dalībnieku izvirzīto atcelšanas pamatu vērtējuma Vispārējai tiesai bija pēc savas ierosmes jāpārbauda Apelācijas padomes kompetence pieņemt apstrīdēto lēmumu.

22 — Spriedums *Salzgitter*/Komisija (C-210/98 P, EU:C:2000:397, 56. punkts un tajā minētā judikatūra), kā arī rīkojums *Planet*/Komisija (T-320/09, EU:T:2011:172, 41. punkts un tajā minētā judikatūra).

23 — Spriedums Komisija/Īrija u.c. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, 34. punkts un tajā minētā judikatūra).

24 — Spriedums Komisija/Īrija u.c. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, 35. punkts).

65. Turklāt no lietas materiālos esošajiem elementiem skaidri izriet, ka apstrīdētais lēmums tika pieņemts, pirms tam nedodot *BSH* iespēju iesniegt savus apsvērumus par *LG* celto pretapelācijas sūdzību; tas neapšaubāmi pasliktināja šī lēmuma pamatojumu. Šī pienākuma neizpilde bija tik klaja, ka *LG* pretapelācijas sūdzībā norādītie apstākļi bija acīmredzami izšķiroši procedūras iznākumā, jo Apelācijas padome pārskatīja Iebildumu nodaļas lēmumu par sliktu *BSH*.

66. Pamatojoties uz judikatūru, uz kuru norādīju, Tiesa atkārtoti atzīst, ka, ja tiesas nolēmums tiktu pamatots ar faktiem un dokumentiem, ar kuriem lietas dalībnieki vai kāds no tiem nav varējis iepazīties un par kuriem tie tādējādi nav varējuši paust viedokli, tiktu pārkāpts elementārs tiesību princips.

67. Tātad, tā kā nebija izvērtēta Apelācijas padomes kompetence, Vispārējai tiesai bija pēc savas ierosmes jāpārbauda apstrīdētā lēmuma tiesiskums gan attiecībā uz tiesību pamatprincipu tikt uzklausītam un sacīkstes pamatprincipu, gan attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 63. panta 2. punktu un 75. panta otro teikumu.

68. Tādējādi ierosinu Tiesai šo iemeslu dēļ pārsūdzēto spriedumu atcelt.

VI – **Par pārsūdzētā sprieduma atcelšanas sekām**

69. Ja tiek atcelts spriedums, uz kuru attiecas apelācija, Eiropas Savienības Tiesas statūtu 61. pantā ir paredzēts, ka tā var vai nu nodot lietu atpakaļ sprieduma taisīšanai Vispārējā tiesā, vai arī pati pieņemt galīgo spriedumu attiecīgajā lietā, ja to ļauj tiesvedības stadija.

70. Manuprāt, šī lieta ir izskatāmā stadijā attiecībā uz abiem tiesību pamatiem, kurus Tiesai ierosinu izvirzīt pēc savas ierosmes.

71. Runājot, pirmkārt, par to, vai Apelācijas padomes kompetencē bija pārskatīt Iebildumu nodaļas lēmumu attiecībā uz *LG* pretapelācijas sūdzībā minētajām precēm, šis jautājums ir saistīts ar šīs pretapelācijas sūdzības pieņemamību, un *BSH* un ITSB par to ir apspriedušies savos procesuālajos rakstos un tiesas sēdē Tiesā.

72. Attiecībā, otrkārt, uz to, vai apstrīdētajā lēmumā ir pārkāptas *BSH* tiesības uz aizstāvību, jo tā nav tikusi uzklausīta, arī šis jautājums Tiesā ir izskatīts uz sacīkstes principu balstītā procesā.

73. Tādēļ ierosinu Tiesai pēc savas ierosmes izvirzīt pamatu par Apelācijas padomes kompetences pieņemt apstrīdēto lēmumu neesamību.

74. Tādējādi savos secinājumos pamatu par pieteikuma iesniedzējas tiesību tikt uzklausītai pārkāpumu un sacīkstes principa pārkāpumu šī lēmuma pieņemšanas procesā izskatīšu pakārtoti.

A – *Par Apelācijas padomes kompetences neesamību pieņemt apstrīdēto lēmumu*

1) Lietas dalībnieku argumenti

75. *BSH* apgalvo, ka nebija tādas pieņemamas pretapelācijas sūdzības, kura pati par sevi varētu pamatot to, ka noraidīšana tiek paplašināta, attiecinot preču zīmes reģistrācijas pieteikuma noraidīšanu uz Iebildumu nodaļas lēmumu. Tā faktiski uzskata, ka *LG* neesot nedz iesniegusi šo pretapelācijas sūdzību Regulas Nr. 207/2009 60. pantā paredzētajā termiņā, nedz samaksājusi šajā ziņā paredzēto nodevu.

76. ITSB vispirms norāda, ka *BSH* argumentam, saskaņā ar kuru *LG* savos 2012. gada 31. oktobra atbildes apsvērumos neesot paudusi tiešu lūgumu, nav faktiska pamata, jo šāds lūgums ir izteikts skaidri un nepārprotami. Turklāt neesot nepieciešamības tieši izmantot vārdu "lūgums" vai tieši norādīt uz Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punktu. Pietiekot ar to, ka apsvērumos kopumā ir skaidri pausta attiecīgā lietas dalībnieka griba apstrīdēt Iebildumu nodaļas lēmumu un šīs gribas apjoms.

77. Tad ITSB norāda, – no Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta formulējuma izriet, ka procedūrā ITSB apelācijas padomē atbildētājs savos apsvērumos var izmantot tiesības apstrīdēt lēmumu, pret kuru tas vēršas. Tādējādi tā atbildētāja statuss vien tam ļaujot apstrīdēt Iebildumu nodaļas lēmuma spēkā esamību. Tāpat šajā tiesību normā šīs tiesības neesot ierobežotas ar apelācijas sūdzībā jau izvirzītajiem pamatiem. Tajā esot paredzēts, ka prasījumi attiecas uz jautājumu, kas nav skarts apelācijas sūdzībā. Turklāt minētajā tiesību normā nav nekādas norādes uz to, ka atbildētājs pats varētu iesniegt pretapelācijas sūdzību par apstrīdēto lēmumu. Abi tiesību aizsardzības līdzekļi pastāvot tādēļ, lai varētu apstrīdēt lēmumu apmierināt iebildumus un noraidīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu; turklāt tas esot apstiprināts ar spriedumu *Intesa Sanpaolo*/ITSB – *MIP Metro* ("COMIT") [25].

78. Visbeidzot, ITSB apgalvo, ka šis secinājums neradot šaubas par Regulā Nr. 207/2009 paredzētajiem procesuālajiem noteikumiem un, it īpaši, procesuālo noteikumu, saskaņā ar kuru apelāciju par lēmumu var iesniegt jebkurš lietas dalībnieks, kas iesaistīts procesā, kura rezultātā pieņemts lēmums pirmajā instancē, un ko šis lēmums ietekmējis nelabvēlīgi. Ja atbildētājs izvēlas celt "pretapelācijas sūdzību" Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta izpratnē, šīs pretapelācijas sūdzības uzturēšana esot nedalāmi saistīta ar apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzītās apelācijas sūdzības uzturēšanu, pretēji tam, kā ir tādas apelācijas sūdzības gadījumā, kura iesniegta saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 normām. Tātad atbildētājs uzņemas risku, ka tā "pretapelācijas sūdzības" iznākums būs tāds pats kā apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzītajai apelācijas sūdzībai un ka tad, ja apelācijas sūdzības iesniedzējs apelācijas sūdzību atsauks, pretapelācijas sūdzība, tā teikt, "papildus" zaudēs iedarbību.

2) Mans vērtējums

79. Visi lietas dalībnieki atzīst, pirmkārt, ka iebildumu iesniedzējas iesniegtās pretapelācijas sūdzības mērķis bija panākt, ka tiek pārskatīts Iebildumu nodaļas lēmums par precēm, kuras nebija minētas saistībā ar pieteikuma iesniedzējas iesniegto apelācijas sūdzību pamatlietā, otrkārt, ka šī pretapelācijas sūdzība tika iesniegta gandrīz sešus mēnešus pēc tam, kad tai bija paziņots Iebildumu nodaļas lēmums [26], treškārt, ka turklāt netika samaksāta nekāda apelācijas nodeva un, ceturtkārt, ka Apelācijas padome ir daļēji apmierinājusi *LG* lūgumu, tādējādi pieņemot lēmumu par sliktu *BSH*, iepriekš neprasot tās apsvērumus.

80. Šāda procedūra ne tikai ir pretrunā procesuālajiem noteikumiem, kas paredzēti Regulā Nr. 207/2009 un tās īstenošanas regulās, bet ar to arī ir būtiski pārkāptas pieteikuma iesniedzējas tiesības un procesuālās garantijas, kas noteiktas Hartā.

81. Patiesībā šī procedūra ir notikusi lielās neizpratnes par Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta piemērojamību dēļ.

82. Vismaz šajā jautājumā pievienojos viedoklim, ko Eiropas Komisija pauda tiesas sēdē, norādot, ka šī tiesību norma saglabā "zināmu juridisko neskaidrību" un tā pat "var tikt kvalificēta kā "mazliet rudimentāra"". Tas izskaidro ne tikai nepilnības, kas saistītas ar apstrīdētā lēmuma tiesiskumu, bet arī un plašāk – nekonsekvenci, ar kādu sastopamies ITSB lēmumpieņemšanas praksē [27].

25 — T-84/08, EU:T:2011:144, 23. punkts.

26 — Atgādinu, ka Iebildumu nodaļas lēmums tika paziņots 2012. gada 3. maijā.

27 — ITSB Apelācijas ceturtās padomes 2012. gada 9. augusta lēmums *Zoo sport*, 10. punkts ("cross-appeal").

83. Turklāt Regulas Nr. 207/2009 pārskatīšanas ar Regulu (ES) 2015/2424 [28], kura stāsies spēkā 2016. gada 23. martā, ietvaros Komisija Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta noteikumus iekļāva Regulas Nr. 207/2009 60. pantā, Regulas 2015/2424 preambulas 28. apsvērumā norādot, ka "ES preču zīmju pašreizējās sistēmas piemērošanā gūtā pieredze liecina, ka ir iespējams uzlabot konkrētus procedūras aspektus" un "tādēļ būtu jāveic konkrēti pasākumi, lai [..] palielinātu juridisko noteiktību un paredzamību".

84. Man jāatzīst, ka šī nekonsekvence ir radusies arī no dažādu Vispārējās tiesas palātu atšķirīgās judikatūras.

85. Spriedumā *Intesa Sanpaolo*/ITSB – *MIP Metro* ("COMIT") [29], uz ko pamatojas ITSB, Vispārējās tiesas ceturtā palāta ir uzskatījusi, ka ar Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punktu ir ieviests tiesību aizsardzības līdzeklis, kas ir paralēls Regulas Nr. 207/2009 60. pantā paredzētajam tiesību aizsardzības līdzeklim. Šis secinājums ir balstīts uz ļoti īsu analīzi, kuras tekstu šeit citēju [30]:

"[..] Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punktā nav noteikts, ka šīs [atbildētāja] tiesības [apstrīdēt Iebildumu nodaļas lēmuma spēkā esamību] attiecas tikai uz pamatiem, kas jau izvirzīti apelācijas sūdzībā. Proti, tajā ir paredzēts, ka prasījumi attiecas uz jautājumu, kas nav skarts apelācijas sūdzībā. Turklāt minētajā tiesību normā nav nekādas norādes uz apstākli, ka atbildētājs būtu varējis pats iesniegt apelācijas sūdzību par apstrīdēto lēmumu. Pastāv abi pārsūdzības līdzekļi, lai apstrīdētu lēmumu apmierināt iebildumus un noraidīt Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu."

86. Vispārējā tiesa šo analīzi ir apstiprinājusi savā spriedumā lietā *Meica*/ITSB – *Salumificio Fratelli Beretta* ("STICK MiniMINI Beretta") [31]. Lai gan tā veic detalizētu Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta pārbaudi un rūpīgu šīs tiesību normas saiknes ar Regulas Nr. 207/2009 60. pantā minēto tiesību aizsardzības līdzekli pārbaudi, tomēr neesmu pārliecināts, ka ar Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punktu tā pastāvošajā redakcijā var tikt ieviests paralēls tiesību aizsardzības līdzeklis.

87. Manuprāt, pret to liecina vairāki iemesli, proti, Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta formulējums, sistēma, kurā šī tiesību norma ietilpst, un pietiekamu procesuālo noteikumu un garantiju, lai nodrošinātu lietas dalībnieku efektīvu juridisko aizsardzību, neesamība.

88. Vispirms Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta piemērojamība un piemērošanas noteikumi ir jānosaka, ņemot vērā normas, kas paredzētas apelācijas iesniegšanai ITSB apelācijas padomēs saistībā ar Regulām Nr. 207/2009 un Nr. 2868/95.

89. Regulas Nr. 207/2009 VII sadaļā, kuras nosaukums ir "Apelācija", ir noteikti pamatprincipi, kas piemērojami apelācijām, kas iesniegtas, it īpaši, par iebildumu nodaļu lēmumiem. Šīs regulas 60. pantā ir paredzēti termiņa un formas nosacījumi, kuri jāizpilda, iesniedzot šādas apelācijas. Tādējādi apelācija ir jāiesniedz rakstveidā divu mēnešu laikā no lēmuma paziņošanas dienas, un tā tiek uzskatīta par iesniegtu tikai tad, kad ir samaksāta apelācijas nodeva. Šie principi ir atgādināti veidlapā, kuru prasītāji var izmantot apelāciju iesniegšanai [32].

28 — Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 16. decembra Regula, ar ko groza [..] Regulu [..] Nr. 207/2009 [..], [..] Regulu [..] Nr. 2868/95 [..] un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 2869/95 par maksām, kas jāmaksā Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (OV L 341, 21. lpp.).

29 — T-84/08, EU:T:2011:144.

30 — 23. punkts.

31 — T-247/14, EU:T:2016:64. Lietā, kurā pasludināts šis spriedums, prasītāja kā atbildētāja Apelācijas padomē savas pretapelācijas sūdzības ietvaros, kas iesniegta atbilstoši Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punktam, iesniedza prasījumus par Iebildumu nodaļas lēmuma grozīšanu. Apelācijas padome pretēji tam, ko tā ir nolēmusi izskatāmajā lietā, atzina šos prasījumus par nepieņemamiem, jo ar tiem tika paplašināts apelācijas sūdzības apjoms un tie neatbilda Regulas Nr. 207/2009 60. pantā paredzētajiem nosacījumiem.

32 — Šī veidlapa ir pieejama ITSB interneta vietnē.

90. Saskaņā ar tās preambulas piekto apsvērumu Regulā Nr. 2868/95 ir paredzētas normas, kas nepieciešamas, lai ieviestu Regulas Nr. 207/2009 normas. Attiecībā uz procesuālajiem noteikumiem šīs regulas X sadaļā ir papildināti noteikumi par apelācijas iesniegšanu un izskatīšanu.

91. Tādējādi attiecībā uz Regulas Nr. 207/2009 60. pantā minētajiem termiņa un formas nosacījumiem Savienības likumdevējs saistībā ar Regulas Nr. 2868/95 49. noteikumu ir precizējis, ka tos ir prasīts ievērot, citādi apelācija ir nepieņemama. Attiecībā uz apelācijas nodevu tajā turklāt ir precizēts, ka apelācijas nodeva ir jāsamaksā pirms minētajā 60. pantā paredzētā apelācijas iesniegšanas termiņa beigām, citādi tiek uzskatīts, ka apelācija nav iesniegta.

92. Regula Nr. 216/96 iekļaujas tieši šajā sistēmā. Saskaņā ar minētās regulas preambulas sesto apsvērumu tās mērķis ir "papildināt" Regulas Nr. 207/2009 piemērošanas noteikumus, kuri jau pieņemti Regulā Nr. 2868/95, it īpaši saistībā ar apelācijas padomju organizāciju un mutvārdu procesu. Tātad tās mērķis nav nedz aizstāt Regulās Nr. 207/2009 un Nr. 2868/95 paredzētos noteikumus ar saviem, nedz arī radīt *lex specialis* ITSB apelācijas padomēs iesniegtajām apelācijām. Tam nebūtu nekādas jēgas, jo atgādinu, ka Regulas Nr. 207/2009 60. pantā ir paredzēti noteikumi, kas piemērojami, iesniedzot šādas apelācijas.

93. Tādējādi Regulas Nr. 216/96 8. panta "Procedūras norise" 2. un 3. punktā ir paredzēti noteikumi, kas piemērojami apmaiņai ar procesuālajiem rakstiem apelācijas padomē neatkarīgi no tā, vai jautājums ir par paziņojumu, kurā izklāstīts apelācijas pamatojums, par atbildes apsvērumiem vai arī par replikas rakstu un atbildes rakstu uz repliku.

94. Tādējādi no Regulas Nr. 216/96 8. panta 2. punkta izriet, ka "*inter partes* procedūrās [..] paziņojumu, kurā izklāstīti apelācijas pamatojumi, un atbildi uz to (pretapelācijas sūdzību [atbildes apsvērumiem]) var papildināt ar apelācijas iesniedzēja atbildi, iesniedzot to divu mēnešu laikā no dienas, kad viņam paziņota atbilde uz apelāciju (pretapelācijas sūdzība), un atbildētāja dupliku (otrreizējo atbildētāja iebildi), iesniedzot to divu mēnešu laikā no dienas, kad viņam paziņota apelācijas iesniedzēja atbilde".

95. Tad Savienības likumdevējs šīs regulas 8. panta 3. punktā – kura piemērojamība šeit ir jāaplūko – ir precizējis, ka "atbildētājs savā atbildē (pretapelācijas sūdzībā [atbildes apsvērumos]) var lūgt pieņemt lēmumu atcelt vai grozīt apstrīdēto lēmumu jautājumā, kas nav skarts apelācijā. Šādam atbildētāja iesniegumam nav tiesisku seku, ja apelācijas iesniedzējs apelācijas procedūru neturpina (atsauc apelāciju)".

96. Vispārējā tiesa šo tiesību normu ir interpretējusi kā tādu, ar kuru, kā jau minēts, ir ieviests paralēls tiesību aizsardzības līdzeklis, kurš pastāv vienlaicīgi ar Regulas Nr. 207/2009 60. pantā paredzēto un ļauj atbildētājam apstrīdēt ITSB Iebildumu nodaļas lēmumus, ar šo pretapelācijas sūdzību izvirzot jaunus pamatus prasītāja celtās pamatprasības ietvaros.

97. Savā spriedumā lietā *Meica*/ITSB – *Salumificio Fratelli Beretta* ("STICK MiniMINI Beretta") [33], Vispārējā tiesa, šķiet, netieši pielīdzina Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punkta piemērojamību pretapelācijas sūdzībai. Tā skaidri nostāda pretstatā šo tiesību normu ar "atsevišķu apelācijas sūdzību", kas paredzēta Regulas Nr. 207/2009 60. pantā, kura ir "vienīgais tiesību aizsardzības līdzeklis, kurš ļauj iedarbīgi izvirzīt savus iebildumus" [34].

98. Šāda pretprasība, tāpat kā visas cita veida prasības, nevar tikt ieviesta ar Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punktu, un tas tā ir divu galveno iemeslu dēļ.

33 — T-247/14, EU:T:2016:64.

34 — 22. un 24. punkts.

99. Vispirms es šaubos, ka Komisijas īstenošanas regula, kuras galvenais mērķis saskaņā ar tās preambulas sesto apsvērumu ir apelācijas padomju un procesa mutiskās daļas organizācija, būtu īstā vieta, lai ieviestu jaunu apelācijas sūdzību, kas līdz šim nav paredzēta ar secīgām Kopienas regulām par preču zīmēm.

100. Turklāt – un tas ir izšķirošais elements – Savienības likumdevējs nav noteicis procesuālos noteikumus un garantijas, kas ietvertu šo apgalvotās apelācijas sūdzības iesniegšanu, lai gan tas sistemātiski tos ir precizējis attiecībā uz visām Savienības tiesībās pastāvošajām juridiskajām procedūrām, tostarp pretapelācijas sūdzībām [35].

101. Ir būtiski uzsvērt, ka Regulā Nr. 216/96 – kā tas turklāt ir analīzē, kuru Vispārējā tiesa ir veikusi savā spriedumā lietā *Meica*/ITSB – *Salumificio Fratelli Beretta* ("STICK MiniMINI Beretta") [36], – nav nekādas norādes attiecībā uz tiesību normām, kurām noteiktu būtu jāietver apelācijas sūdzības iesniegšana, it īpaši tādām tiesību normām, kas attiecas uz formu, kādā apelācijas sūdzībai būtu jābūt, termiņiem, kuros tās ir jāiesniedz, un nosacījumiem, pie kādiem lietas dalībnieki uz to var atbildēt.

102. Lai gan Regulas Nr. 216/96 8. panta 2. punktā ir paredzēts termiņš, kurā prasītājs var iesniegt replikas rakstu pēc pretapelācijas sūdzības, kuru iesniedzis atbildētājs, ir jākonstatē, ka nav nevienas norādes par termiņu, kādā šīs apelācijas sūdzības – kuras, iespējams, ietvertu pretapelācijas sūdzību – faktiski ir jāiesniedz. Turklāt, lai gan šajā tiesību normā ir norādīti noteikumi, kas piemērojami procesuālo rakstu attiecībā uz prasītājas celto pamatprasību apmaiņai, tajos nav nevienas norādes attiecībā uz iespēju atbildēt uz jauniem faktiem, kuri būtu ietverti iespējamā pretapelācijas sūdzībā. Šīs regulas 8. panta formulējums, manuprāt, nenodrošina tiesību aizsardzības līdzekļu īstenošanas ietvaros prasīto tiesisko skaidrību un noteiktību [37] un, vēl jo mazāk, lietas dalībnieku aizsardzību tiesā.

103. Ja vēlamies garantēt pareizu tiesvedību un katra lietas dalībnieka procesuālo tiesību ievērošanu, nodrošināt, lai administratīvie lēmumi un tiesu nolēmumi iegūtu galīgu raksturu, un tādējādi aizsargāt sabiedriskās intereses [38], tad ir nepieciešams, lai šie noteikumi izrietētu no attiecīgās tiesību normas teksta, vai nu tos skaidri minot, vai arī norādot uz citiem procesuālajiem noteikumiem.

104. Tādējādi ir jāsniedz lietas dalībniekiem iespēja iepazīties ar noteikumiem par formu un termiņiem, kādos prasība jāceļ, lai būtu garantēta tās pieņemamība, un lietas dalībniekiem arī jābūt iespējai apmainīties ar saviem procesuālajiem rakstiem, lai nodrošinātu savu aizstāvību.

105. Šajā lietā nav strīda par to, ka Apelācijas padome ir bez ierobežojumiem piešķīrusi *LG* tiesības, izmantojot atbildes apsvērumus, grozīt procedūras apjomu, neļaujot *BSH* iesniegt pretapelācijas sūdzību. Nav arī strīda par to, ka *BSH*, samaksājot vienīgi Regulas Nr. 207/2009 60. pantā paredzēto apelācijas nodevu, galu galā ir finansējusi *reformatio in peius*, jo Apelācijas padome apmierināja *LG* iebildumus.

106. Ņemot vērā visus šos apstākļus, es varu leģitīmi šaubīties par to, vai Savienības likumdevējs saistībā ar Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punktu ir vēlējies ieviest jaunu tiesību aizsardzības līdzekli, kas būtu paralēls apelācijai, kura paredzēta Regulas Nr. 207/2009 58. un nākamajos pantos.

107. Likumdevēja mērķis bija pieticīgāks.

35 — Skat. it īpaši Tiesas Reglamenta īpašos noteikumus, kas norādīti 5. sadaļas 3. nodaļā "Pretapelācijas sūdzības forma, saturs un prasījumi" un 4. nodaļā "Pēc pretapelācijas sūdzības sekojošie procesuālie raksti" (176.–180. pants).

36 — T-247/14, EU:T:2016:64.

37 — Šajā ziņā skat. spriedumus *Moussis*/Komisija (227/83, EU:C:1984:276, 12. punkts), kā arī *Barcella* u.c./Komisija (191/84, EU:C:1986:197, 12. punkts).

38 — Spriedums *Evropaïki Dynamiki*/Komisija (C-469/11 P, EU:C:2012:705, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

108. Pašreizējā redakcijā Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punktā minētais procesuālais noteikums ļauj vienīgi atbildētājam norādīt jaunus faktiskos un tiesiskos apstākļus attiecībā uz apelācijas sūdzībā pamatlietā minētajām precēm un pakalpojumiem, proti, ievērojot apelācijas sūdzības robežas, kādas apelācijas sūdzības iesniedzējs ir izvirzījis pamatlietā saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 60. pantu.

109. Ja apelācijas sūdzība pamatlietā attiecas tikai uz daļu no precēm vai pakalpojumiem, kas minēti Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumā, kā ir šajā lietā, tad šī apelācijas sūdzība ļauj ITSB apelācijas padomei veikt iebildumu jaunu izskatīšanu pēc būtības, bet tikai saistībā ar šīm precēm vai šiem pakalpojumiem [39].

110. Ja atbildētājs ceļ pretapelācijas sūdzību tādos apstākļos, kādi ir šajā lietā, kuras priekšmets ievērojami pārsniedz apelācijas sūdzībā pamatlietā noteiktās robežas, tad atbildētājs acīmredzami pārkāpj procesuālos noteikumus.

111. Šāda pretapelācijas sūdzība noteikti ir jāceļ Regulas Nr. 207/2009 60. pantā paredzētajā termiņā un formā.

112. Atgādinu, ka saskaņā ar šo pantu atbildētājam ir divu mēnešu termiņš no Iebildumu nodaļas lēmuma paziņošanas dienas, lai iesniegtu apelāciju, un turklāt tam ir jāsamaksā apelācijas nodeva.

113. Divu mēnešu termiņš ir absolūts. Tam jāspēj garantēt, ka tad, ja Iebildumu nodaļas lēmumi netiek apstrīdēti, tie iegūst galīgu raksturu, tādējādi nodrošinot juridisko situāciju noteiktību un turklāt aizsargājot sabiedriskās intereses [40].

114. Tiklīdz Regulas Nr. 207/2009 60. pantā minētais termiņš ir beidzies, vairs nav iespējams paplašināt pretapelācijas sūdzības apjomu ārpus tā, kas noteikts apelācijas sūdzībā pamatlietā. Tātad apelācijas padome vairs nevar veikt iebildumu jaunu izskatīšanu pēc būtības attiecībā uz atbildētāja pretapelācijas sūdzībā minētajām precēm, jo Iebildumu nodaļas lēmums šajā brīdī ir ieguvis *res judicata* spēku.

115. Šajā lietā *LG* atbildes apsvērumus, kuros tā turklāt lūdza pārskatīt Iebildumu nodaļas lēmumu attiecībā uz precēm, kas ietilpst 7., 9. un 11. klasē, iesniedza 2012. gada 31. oktobrī, bet Iebildumu nodaļas lēmums tai bija paziņots 2012. gada 3. maijā. Turklāt *LG* nesamaksāja apelācijas nodevu.

116. Saskaņā ar Regulas Nr. 2868/95 49. noteikuma 1. punktu Apelācijas padomei bija jānoraida šī pretapelācijas sūdzība kā nepieņemama, jo ar to nebija izpildīts neviens no Regulas Nr. 207/2009 60. pantā izvirzītajiem nosacījumiem.

117. Apelācijas padomei tika iesniegta tikai apelācijas sūdzība, ko *BSH* izvirzījusi par Iebildumu nodaļas lēmumu tiktāl, ciktāl Iebildumu nodaļa bija apmierinājusi iebildumus un bija noraidījusi tās Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz mājsaimniecībā izmantojamām elektriskajām tīrīšanas ierīcēm, ieskaitot putekļu sūcējus un aparātus sausu un mitru atkritumu sūkšanai, kas ietilpst 7. klasē.

118. Tātad, pieņemdama *LG* iesniegto pretapelācijas sūdzību un apmierinādama tās prasījumus, Apelācijas padome ir pārkāpusi iepriekš minētās tiesību normas.

119. Tādējādi apstrīdētais lēmums šī iemesla dēļ ir jāatceļ.

120. Pamatu par tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu un sacīkstes principa pārkāpumu izskatīšu pakārtoti.

39 — Spriedums *Völkl*/ITSB – *Marker Völkl* (“VÖLKL”) (T-504/09, EU:T:2011:739, 54. punkts).

40 — Skat. 37. zemsvītras piezīmē minēto judikatūru.

B – *Par tiesību tikt uzklausītam pārkāpumu un sacīkstes principa pārkāpumu*

121. Šajā lietā nav apstrīdēts, ka *LG* paziņotie atbildes apsvērumi bija kas vairāk par vienkāršiem aizstāvības pamatiem, jo tie būtiski paplašināja lietas priekšmetu. Tieši tādēļ Apelācijas padome interpretēja *LG* atbildes apsvērumos ietverto iztirzājumu kā "pretapelācijas sūdzību", kas balstīta uz Regulas Nr. 216/96 8. panta 3. punktu.

122. Ar apstrīdēto lēmumu Apelācijas padome daļēji apmierināja šo pretapelācijas sūdzību, tomēr iepriekš neprasot *BSH* apsvērumus.

123. Tiesas sēdē Tiesā ITSB apstiprināja, ka pastāv procedūras kļūda, kas apdraud apstrīdētā lēmuma tiesiskumu, jo rakstveida process tika pabeigts pēc *LG* pretapelācijas sūdzības iesniegšanas, iepriekš neuzklausot *BSH*.

124. Šīs lietas fakti skaidri pierāda, ka Apelācijas padome nav izdarījusi visus secinājumus, kādi jāizdara saistībā ar apelācijas iesniegšanu, kuru tā pati ir kvalificējusi kā "pretapelācijas sūdzību". Tā nav sniegusi pieteikuma iesniedzējai procesuālās garantijas, kas saistītas ar šādas pretapelācijas sūdzības iesniegšanu, tādējādi neievērodama tās tiesības uz aizstāvību, neļaujot tai šajā procesa stadijā atbildēt uz iebildumu iesniedzējas izvirzītajiem jaunajiem argumentiem.

125. Ar šo rīcību Apelācijas padome ir pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 63. panta 2. punktu un 75. panta otro teikumu.

126. Saskaņā ar šīs regulas 63. panta 2. punktu ITSB apelācijas padomei, izskatot apelāciju, tās noteiktā termiņā ir jālūdz lietas dalībniekiem, cik bieži tas vajadzīgs, iesniegt savus apsvērumus par otra lietas dalībnieka vai pašas padomes iesniegtiem materiāliem.

127. Turklāt atbilstoši minētās regulas 75. panta otrajam teikumam ITSB apelācijas padome drīkst pamatot savus lēmumus tikai ar iemesliem, par kuriem lietas dalībniekiem ir bijusi iespēja paust viedokli.

128. No pastāvīgās judikatūras izriet, ka šīs tiesību normas ir vērstas uz to, lai saistībā ar Kopienas preču zīmju tiesībām tiktu izpildītas prasības, kas saistītas ar Hartas 41. pantā minētajām tiesībām uz lietas taisnīgu izskatīšanu, un, it īpaši, prasības, kas paredzētas saistībā ar minētā panta 2. punkta a) apakšpunktā minēto tiesību uz aizstāvību ievērošanu [41].

129. Šajās tiesību normās it īpaši ir noteiktas tiesības tikt uzklausītam un sacīkstes principa ievērošana, kuri ir Savienības tiesību pamatprincipi [42].

130. Šie principi ir jāievēro ikvienā procedūrā, kuras rezultātā publiskās varas iestādes var pieņemt lēmumu, kas var būtiski ietekmēt personas intereses [43], pat ja nav īpaša tiesiskā regulējuma.

131. Tiesības tikt uzklausītam nozīmē, ka šai personai tiek dota iespēja lietderīgi darīt zināmu savu viedokli, un šīs tiesības attiecas uz visiem faktiskajiem vai tiesiskajiem apstākļiem, kas veido tiesību akta, kurā ietverts lēmums, pamatojumu [44].

41 — Spriedumi *Moonich Produktkonzepte & Realisierung*/ITSB – *Thermofilm Australia* ("HEATSTRIP") (T-184/12, EU:T:2014:621, 35.–37. punkts un tajos minētā judikatūra), kā arī *DTL Corporación*/ITSB – *Vallejo Rosell* ("Generia") (T-176/13, EU:T:2014:1028, 28. un 29. punkts, kā arī tajos minētā judikatūra). Skat. arī spriedumu *Krombach* (C-7/98, EU:C:2000:164, 25. un 26. punkts).

42 — Spriedums *Bertelsmann* un *Sony Corporation of America*/*Impala* (C-413/06 P, EU:C:2008:392, 61. punkts).

43 — Šajā ziņā skat. spriedumu Komisija/Īrija u.c. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

44 — Rīkojums *DTL Corporación*/ITSB (C-62/15 P, EU:C:2015:568, 45. punkts un tajā minētā judikatūra).

132. Savukārt sacīkstes princips nozīmē, ka ikvienam lietas dalībniekam ir tiesības iepazīties ar pierādījumiem un apsvērumiem, ko tiesā iesniegusi pretējā puse, un diskutēt par tiem [45]. Tādējādi tas liedz iestādei pamatot savu lēmumu ar tādiem faktiem un dokumentiem, ar kuriem kāds no lietas dalībniekiem nav varējis iepazīties un par kuriem tas tādējādi nav varējis paust viedokli.

133. Šo principu ievērošana nozīmē iepriekšēju diskusiju par ikvienu apstākli, ar kuru iestāde vai tiesa, kurā sākta procedūra, pamatos savu lēmumu. Tātad ITSB var pamatot savus lēmumus tikai ar tādiem faktiskajiem vai tiesiskajiem apstākļiem, par kuriem lietas dalībnieki ir varējuši iesniegt apsvērumus. Pirms lietas atrisināšanas noteikti tiek sniegts iestādes vai tiesas vērtējums, kurš var tikt vienīgi papildināts un nostiprināts vai attiecīgā gadījumā apliecināts ar lietas dalībnieku apsvērumiem. Tas ļauj, pirmkārt, iestādei vai tiesai pieņemt lēmumu pilnīgi objektīvi un pilnībā zinot lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus. Lietas dalībniekam, kuram nolēmums ir nelabvēlīgs, tas, ka tam nav bijusi iespēja paust apsvērumus, jo viņš nav varējis aizstāvēties, var leģitīmi radīt iespaidu, ka tiesa ir bijusi pretējās puses sabiedrotā. Tas ļauj, otrkārt, iestādei vai tiesai sniegt lēmuma pamatojumu pareizā un pienācīgā formā; tas izriet no Regulas Nr. 207/2009 75. panta.

134. Šo noteikumu ievērošana ir vēl jo svarīgāka saistībā ar strīdu par Kopienas preču zīmi, tādēļ, kā atgādinājusi Tiesa, ITSB apelācijas padomei saistībā ar iesniegto apelācijas sūdzību ir jāveic jauna un pilna iebildumu izskatīšana pēc būtības gan attiecībā uz tiesību jautājumiem, gan faktiem [46].

135. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ITSB sava kompetence ir jāīsteno atbilstoši Savienības tiesību vispārējiem principiem [47].

136. Turklāt Pamatnostādņu attiecībā uz ITSB veiktām pārbaudēm A daļas 2. sadaļas ("Vispārējie principi, kas jāievēro procedūrās") 2. punktā ("Tiesības tikt uzklausītam") ir precizēts, ka "atbilstoši vispārējam tiesību uz aizstāvību aizsardzības principam ir jādod personai, kuras intereses ietekmē publiskās varas iestāžu lēmums, iespēja darīt zināmu savu viedokli. Tādējādi visās procedūrās [ITSB] pusēm vienmēr tiek sniegta iespēja paust viedokli un izvirzīt aizstāvības pamatus", vēl arī ir noteikts, ka "lēmumi var būt balstīti tikai uz tādiem iemesliem vai pierādījumiem, par ko attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus".

137. Savukārt Pamatnostādnēs attiecībā uz ITSB veiktām pārbaudēm ir tikai apkopots rīcības plāns, kas ir jāievēro pašam ITSB, kā rezultātā, ja vien šīs pamatnostādnes atbilst augstāka spēka tiesību normām, ITSB pats ierobežo savu rīcību, jo pēdējam minētajam ir jāievēro šīs normas, ko tas sev ir noteicis.

138. Ņemot vērā visus šos apstākļus, uzskatu, ka Apelācijas padome, pārskatīdama Iebildumu nodaļas lēmumu, pamatojoties uz apstākļiem, par kuriem nebija notikušas debates, tādējādi aizskardama tās intereses, ir pārkāpusi *BSH* tiesības tikt uzklausītai, kā arī sacīkstes principu.

139. Tādējādi secinu, ka ir pārkāpts Regulas Nr. 207/2009 63. panta 2. punkts un 75. panta otrais teikums.

140. Šī procesuālo noteikumu neievērošana ir vēl jo nožēlojamāka tādēļ, ka apstākļi, uz kuriem norādījusi *LG*, bija acīmredzami izšķiroši procedūras iznākumā, jo Apelācijas padome daļēji apmierināja tās pieteikumu, pārskatīdama Iebildumu nodaļas lēmumu, tādējādi *BSH* iesniegtais preču zīmes "compressor technology" reģistrācijas pieteikums tika noraidīts plašāk.

45 — Spriedums Komisija/Īrija u.c. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, 52. punkts un tajā minētā judikatūra).

46 — Rīkojums *DTL Corporación*/ITSB (C-62/15 P, EU:C:2015:568, 35. punkts un tajā minētā judikatūra). No Regulas Nr. 207/2009 64. panta 1. punkta izriet, ka pēc apelācijas izskatīšanas pēc būtības ITSB apelācijas padome lemj par apelāciju un ka lemjot tā var konkrēti "darboties tās instances kompetences jomā, kas atbildīga par apelācijai nodoto lēmumu", proti, ka tā var pati lemt par iebildumiem, noraidot tos vai atzīstot tos par pamatotiem, tādējādi ITSB apstiprinot vai apliecinot pirmajā instancē pieņemto lēmumu (spriedums *DTL Corporación* /ITSB – *Vallejo Rosell* ("Generia"), T-176/13, EU:T:2014:1028, 30. punkts).

47 — Spriedums *Agencja Wydawnicza Technopol*/ITSB (C-51/10 P, EU:C:2011:139, 73. punkts).

141. Tiesas sēdē Tiesā ITSB uzsvēra faktu, ka šī procedūras kļūda šobrīd ir "izlabota", jo *BSH* divus gadus bija iespēja norādīt uz savu tiesību pārkāpumu, kas pieļauts rakstveida daļas un mutvārdu daļas laikā Vispārējā tiesā notikušajā tiesvedībā.

142. Pirmkārt, šis pamatojums ir radies no dīvainas izpratnes par labošanas jēdzienu.

143. Tiesības tikt uzklausītam ir jāievēro ikvienā procedūrā, kuras rezultātā publiskās varas iestādes – vai tās būtu administratīvas vai tiesu iestādes – var pieņemt lēmumu, kas var būtiski ietekmēt personas intereses[48], un ITSB šīs tiesības tieši atzīst savās pamatnostādnēs. Tātad ITSB no tām nevar pienācīgi atbrīvoties, uzskatot, ka tiesības tikt uzklausītam tiek īstenotas tiesu iestādēs.

144. Šādai labošanai būtu nepieciešams, lai Apelācijas padome ļautu lietas dalībniekiem diskutēt par jaunajiem apstākļiem, attiecīgā gadījumā atsākot debates.

145. Otrkārt, šis pamatojums atkal ir radies no tā, ka ir sajauktas procesuālās garantijas, kuras ir jāsniedz, kad lietas dalībnieks iesniedz pretapelācijas sūdzību, un procesuālās garantijas, ar kādām saskaramies saistībā ar vienkāršu apmaiņu ar procesuālajiem rakstiem.

146. Kad atbildētājs iesniedz apelācijas sūdzību vai pretapelācijas sūdzību, procesuālajos noteikumos ir automātiski paredzēta jauna apmaiņa ar procesuālajiem rakstiem. Savukārt, kad tas iesniedz vienkāršus atbildes apsvērumus, prasītājam faktiski, sniedzot pamatojumu, ir jālūdz atļauja iesniegt replikas rakstu.

147. Tādējādi šajā lietā Apelācijas padomei saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 63. panta 2. punktu bija tieši jālūdz *BSH* iesniegt apsvērumus par *LG* iesniegto pretapelācijas sūdzību.

148. Ņemot vērā visus šos apstākļus, apstrīdētais lēmums ir jānoraida arī tādēļ, ka ir pārkāptas *BSH* tiesības tikt uzklausītai un ir pārkāpts sacīkstes princips, kas noteikti Regulas Nr. 207/2009 63. panta 2. punktā un 75. panta otrajā teikumā.

VII – **Par tiesāšanās izdevumiem**

149. Saskaņā ar Tiesas Reglamenta 137. pantu, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā atbilstoši tā 184. panta 1. punktam, lēmumu par tiesāšanās izdevumiem ietver spriedumā vai rīkojumā par tiesvedības izbeigšanu.

150. Šajā gadījumā ir jānorāda, ka, lai gan pārsūdzētais spriedums tiek atcelts, ierosinu Tiesai apmierināt *BSH* apelācijas sūdzību un atcelt apstrīdēto lēmumu. Tādējādi ierosinu piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies *BSH* gan pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā, atbilstoši *BSH* prasījumiem.

VIII – **Secinājumi**

151. Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, ierosinu Tiesai nospriest šādi:

1) atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2014. gada 4. decembra spriedumu *BSH*/ITSB – *LG Electronics* ("COMPRESSOR TECHNOLOGY") (T-595/13, EU:T:2014:1023);

2) atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelācijas pirmās padomes 2013. gada 5. septembra lēmumu lietā R 1176/2012-1, ar grozījumiem, kas izdarīti ar 2013. gada 3. decembra lēmumu par labojumiem;

48 — Spriedums Komisija/Īrija u.c. (C-89/08 P, EU:C:2009:742, 50. punkts un tajā minētā judikatūra).

3) ITSB atlīdzina tiesāšanās izdevumus gan pirmajā instancē, gan apelācijas tiesvedībā.